

iritzia

Juanjo Olsagarre • IDAZLEA

Joan beharko genuke sex-shop-etara

Georges Bataille filosofo frantsesak sexualitatea, erotismoa, eremu sakratutzat jo zituen. Lanaren munduaren aurrean, mundu arrazionala, ordenatzailea, murrizgarria, natura domeinatzen saiatzen den mundua, sexuaren mundua paratu zuen, biolentziarena, eremu sakratu askea. Eremu sakratu horretan biolentzia zilegi da, gure animaltasunaren adierazpen askea baino ez baita, eta, halaber, gure denbora eten egiten den orgasmoan. Orgasmoan bizitzaren lapsus batez heriotza esperimentatuko dugu, une batez gure izana airean geldituko da, eta hiltzera kondenatutako haragia baino ez garela esperimentatuko dugu; heriotzaren simulakroa da orgasmoa, alegia. Transgresioa eremu sakratu horretan barneratzeko ahalegina baino ez da. Baina da esan beharrean zen esan beharko genuke ze gauzak aldatu ere aspaldi aldatu baitziren.

Kristautasunak, bi hitzetan esateko, sakratua dibinorekin identifikatu zuen, orgasmoaren heriotzaren esperientzia Jainkoaren amodioaren, biziaren eternalaren esperientzia bilakatu zuen, heriotzaren kontrako, hain zuen, horrela eremu sakratu hori erruaren eremu bihurtuz.

Gero, bost urteko haurrek ere badakite, Jainkoa hil zitzaigunean umezurtz gelditu ginen ez jainko, ez sakratu, ez maria.

Hortik aurrerakoak denok bizi ditugunak. Beraz, artikulua honen izenburuari erantzunez: arrazoitze izugarri burutsuen bidez gure lotsa gainditu ondoren, joan beharko genuke sex shop-etara galdetzea eta ahuntzaren ezuluri buruz galdetzea berdintsu.

Sex-shop batera, demagun, bideo porno bat alokatzera joan edo Eroskira makarroiak erostera joatea funtsean berdina da —ez harritu noizbait Eroskik eta supermerkatuaren txoko ikutu batean, hori bai, sex-shopeko produktuen eskaintza egiten badu—, sexua eta sakratua lotzen zituena aspaldi desagertu zelako. Sexua egun kontsumu gaia baino ez da, osasuntsu eta sano, eta paraje hauetan jator esan beharko genuke, mantentzeko betebeharreko beste zeregin bat, hala nola kirola, erretzeari uztea, posotibo izatea edo sexu segurua egitea. Transgresioak ez dago beraz, eta gelditzen direnak, (sex-shop batera joateak ez dauka zer ikustekorik transgresioarekin baizik eta gure lotsa gainditzearekin) zentzua ere aspaldi galduta dute. Sade Markesa eta Masoch kondea izan ziren transgresiotan aritutako azkenekoak, sexuaren eremu sakratuan biolentziaren aldarrikapena egiten, baina aldarrikapena izateagatik, beharbada, eremu sakratu horren karikatura baino ez zen.

Pentsa zertan gabilzan gu. Gutxi gelditzen zaigu, sistema, errealitatea, potentzia aspaldi egin baitzen gure espazio sakratu horren jabe. Orduan, zergatik sortzen du hainbeste istilu sexualitateak, zergatik harrikatu zituzten sex-shopeko kristalak, zergatik arduratzen gaitu hainbeste sexualitateak galdetuko du norbaitek.

Beharbada sexua heriotza esperimentatzeko eremu sakratua izan zeneko sexumina baino ez da, estalki dizdiratsuak erakartzen gaitu, bai, baina urratu estalkia... barna hutsa du, hutsala, heriotza estaltzeko oraineko trapuz betea. Gizarte honetako makinan bat gauzak bezala.

«Sexua ongizate eta osasun iturri da»

JOSE LUIS GARCIA sexologoak Iruñeko Iturrama auzoko COFESen (Familia Orientatibide eta Sexu Heziketarako Zentroa) egiten du lan, eta heziketa sexualaren inguruan liburu franko idatzi ditu. Garciaren iritziz, oraindik ere sexua normalizatu gabe dago gizartean eta erakundeetatik deus gutxi egiten da beharrezkoa den heziketa bat emateko.

Nafarroako Parlamentuak 1981ean onartutako araudiak hezkuntza sexualaren beharra ofizializatu bazuen ere, Gobernuak Iruñeko Andraize eta Iturramako eta Tuterako COFESen esku utzi du erabat lan hori. «Gure eginbeharra profesionalak hezitzea litzateke», dio sexologoak. «Gehien egin duguna profesionalak hezitzea izan da, gero haiek euren zentroetan irakasteko. Araudirik ez dagoenez, eta inplizituki Gobernuak heziketa sexuala ez duenez sustengatzen, irakasle bakoitzak nahi duena egiten du». Orain LOGSEk (Hezkuntza Sistemaren Antolamendu Oroko-

rrerako Legea) heziketa sexualari atea irekitzen dion arren, ez da batere zehatza, zeharkako ikasgaietan sailkatzen baitu. «Zentro bakoitzari uzten dio heziketa sexualaren ardura. Normalizatu gabe jarraitzen du eta jendeak ikasten du sexua kalean eta lagunekin». Gobernuak ez ezik, ikastetxe askok ez dute heziketa sexualari buruzko politikaz txintik aditu nahi. «Sektore asko erabat aurka daude, eta horrek sexualitatea ez-kutuko bihurtzen du, isilka eta ohopeka egiteko zerbait bailitzen, eta sexua oso ariketa ona eta osasungarria da. Jendeak ongi informatua egon behar du, eta gero erabaki dezala zer egin».

Sexua naturaltasunez eta osasunez gozatzeko gakoa ongi informatzean badago ere, sexologek merkatuak eskaintzen duena ere gomentatzen dute. «Sex-shop-ak beharrezkoak dira badagoe-lako gustuko dituen jendea, eta errespetatu egin behar dira. Guk geuk gomendatzen ditugu, bikote batzuentzat

beharrezkoak direla uste dugulako. Haien bizitza sexualan aldaketak eta orijinaltasuna sar dezakete. Bikote guztiek momentu batean aldaketak behar dituzte euren harreman sexualetan; gainerakoan egunerokotasunak irensten ditu, eta gaitza da. Pelikula pornoren bat ikusi, bibragailuren bat sartu harremanean. Finean, jolastu».

Era berean, gizarteak mezu bikoitza igortzen duela az-

pimarratu du Garciak. «Bate-tik, sexura gonbidatuz komunikabideek saltzen dituguten eredu sexuala zoragarria da; baina bestetik, erreprimitzeko esaten zaigu. Horrek kontraesan izugarria sortzen du». Hori dela eta, gizakiak zoriontsuago izaten ikasi behar duela dio sexologoak. «Bizitza laburra da, eta sexua da, ditugun zorion une gutxien artean, ongizate eta osasun iturri».

